

Kennedy Bakircioglu

"Jag har ett mål kvar att uppnå"

TEXT TOMAS TIRÉN • FOTO HASSE FRIDÉN

För två år sedan gjorde han mål på Real Madrid i La Liga. Nu kämpar han med Superettanlag som "parkerar bussen" utanför eget straffområde. Möt den siste guldhjälten, Kennedy Bakircioglu – tolv år efter skottet som förändrade allt.

★ 21 oktober 2001. Kennedy Bakircioglu vinner bollen på offensiv planhalva och lyfter iskallt in den över Dick Last i Örgryte-målet. 20 år gammal har han skjutit Hammarby IF till klubbens hittills enda SM-guld, och redan där gjorde han sig definitivt odödlig i hela södra Stockholm.

När han sedan, efter nio år i Grekland, Holland och Spanien, valde att återvända till ett Bajen på dekis så förstärkte han inte bara sin grönvita legendstatus – han väckte även hoppet hos en annars allt mer uppgiven Bajenpublik, som på bara ett par år sett klubben förvandlas från ett stabilt topplag i Allsvenskan till ett mittenlag i Superettan. Men trots att Kennedy betytt mycket för laget så blev inte heller 2013 året då Bajen återvände till den svenska fotbollens finrum.

– Ska jag vara ärlig så förväntade jag mig mycket mer av den här säsongen. Vi har varit väldigt ojämna, tappat många poäng i onödan, och det är sådant som avgör i slutändan. När jag tänker på att vi inte vann hemma mot Varberg, trots ledning med 2-0, eller att vi inte lyckades slå Örgryte i premiären på Nya Söderstadion, då kommer besvikelsen, säger Kennedy Bakircioglu.

Han berättar att han hade stora förhoppningar på sin egen insats, men att olika faktorer gjort att han inte fått ut så mycket som han hade önskat.

– Jag var borta länge på grund av en skada, och när jag väl kom tillbaka började vadproblemen som höll mig borta i ytterligare två månader. Jag hann aldrig riktigt träna upp mig själv och komma i bra form innan det var dags för träningar och match. Även alla positionsbyten har påverkat min prestation.

Ofta har Kennedy spelat på kanten – eller som släpande forward, vilket han menar är en ny roll, som skiljer sig en hel del från det han är van vid.

– Tidigare har jag spelat "tia" bakom två anfallare, och det känns mycket bättre med två alternativ istället för bara ett. Nu har Sundin ofta varit ensam mot tre försvarare, och så ska man spela honom och samtidigt gå framåt, säger Kennedy Bakircioglu.

Själv skulle han helst spela offensiv mittfältare i en 4-4-2-uppställning med ett diamantformat mittfält.

– Och gärna att man roterar lite på positionerna, så att Besara ibland rör sig upp i rollen som tia medan jag går ner på hans position. Som kantspelare måste man ha lungorna och speeden, och det är en roll som kanske passar andra bättre. Klart att jag kan spela där också, men det är en helt annan sak att vara ytter i 4-4-2 jämfört med 4-3-3.

Han menar dock att det allra viktigaste är att man verkligen arbetar med att formera laget på bästa sätt – och att alla spelare vet vad som gäller på varje position.

– Det gäller att skapa trygghet och att bygga laget under försäsongen som kommer. Vi känner verkligen att vi har något att bygga vidare på, att det finns mycket positivt, även om vi har varit för ojämna i år.

Många spelar redan med större självförtroende,

Kennedy signerar i boken *Söderstadion Forever* som Supporterarnas matchprogram står bakom. © Foto: Hasse Fridén.

som Nahir Besara, som fick spela forward i våras. Han var inte van och bekväm i den rollen och det tog nästan knäcken på honom. Nu får han spela på sin rätta position och kan fokusera på det inför nästa år, säger Kennedy Bakircioglu, som tycker att Thomas Dennerby har bidragit till att skapa en bättre harmoni i truppen.

Trots många besvikelser i år är det bara en förlust som kommer att etsa sig fast i mitt minne för alltid – förlusten av Söderstadion, mitt andra hem sedan barnsben. Det visar sig att även Kennedy hyser minst sagt varma känslor för Sveriges genom tiderna bästa fotbollsarena.

– När jag sprang in där för att värma upp, det var en otroligt speciell känsla. Söderstadion betyder så oerhört mycket för mig och jag saknar den enormt. Den stämningen, den kompakta stämningen. Det blir inte riktigt samma sak på den nya om jag ska vara

Jag såg möjligheten att bli matchhjälte i varje match.

ärlig. Våra fans hörs såklart oavsett, det är inte så jag menar. Och arenan är jättefin, det är trevligt att de ser den som framtiden.

Han berättar att han precis suttit och bläddrat i den nya boken om Söderstadion.

– Jag såg bilderna från när jag var 18–19 år. Och så guldets, stormningen av planen, det är magiska bilder, så fina minnen. När vi kom in i bussen till Medis och hela Söder var grönt och vitt – lägenheter, balkonger, det hängde grönt och vitt överallt.

När Kennedy kom till Bajen 1999 var han yngst i laget, nu är han lagkaptenen med meriter från Allsvenskan, Eredivisie, La Liga och landslaget. Under åren har han såklart lärt sig oerhört mycket, och han delar gärna med sig av sina erfarenheter till de yngre spelarna.

– Ären har gått väldigt fort, men jag har hunnit vara med om väldigt mycket. Jag vill dela med mig så mycket jag kan till mina lagkamrater, och försöker tipsa om vad som kan vara bra att tänka på i olika situationer. Jag är trots allt kapten och det känns bra att vara en av ledarna i laget.

Så vad har han för tips till truppens yngre spelare – de som har större delen av karriären framför sig?

– De ska bara gå ut och njuta av att spela fotboll. De ska inte känna press, utan frihet och glädje. Sen kan det vara konkreta saker som att spela enkelt i början av en match, så att man kommer in rätt och kan växa in i matchen.

Han betonar även vikten av att gå ut och spela respektlöst – vilket självklart för tankarna till Kennedys första år i Bajentröjan.

– Jag hade inte respekt för någon överhuvudtaget. Jag skulle bara ut och dominera, ingen skulle stoppa mig. Jag levde i min egen värld och det spelade ingen roll vem jag mötte. Jag bara kopplade bort allt och stämningen på läktaren fick mig att flyga fram på planen. Jag såg möjligheten att bli matchhjälte i varje match.

Vi är nog många som minns hans iver när det vankades straffar eller farliga frisparkar. Det syntes aldrig någon nervositet, bara just den där viljan till att bli matchhjälte.

– Jag kommer faktiskt ihåg en match när vi mötte Helsingborg hemma, det var oavgjort och vi fick en straff i slutminuterna. Hasse Berggren var skitnervös och frågade Micke Andersson om han ville ta den. När även Micke tvekade sa jag att jag gärna tar den. Jag var inte det minsta nervös, jag kände bara – vad kul, ge mig den! Men då sa Hasse "nä, nu tar jag mitt ansvar", och gick fram och satte den. Man måste ta för

Kennedy Bakircioglu värmer upp på Nya Söderstadion inför invigningsmatchen mellan Hammarby–Örgryte IS, 20/7, 2013. © Foto: Hasse Fridén.

sig i fotboll, man får inte tveka. Det tror jag är en av anledningarna till att jag har lyckats.

En annan är definitivt den enorma träningsviljan. När Kennedy var ung stod han alltid och nötte frisparkar efter träningarna – men i år har det i princip inte blivit något sådant.

– Jag har faktiskt inte haft möjlighet. Vi har tränat på olika platser och oftast är det något lag som ska ha tiden direkt efter oss. Jag har inte fått nöta som jag är van vid, men jag älskar det och skulle gärna stå kvar. Hade vi haft Årsta hade jag kört 30–40 minuter var-enda dag. Så det ska bli kul att komma tillbaka dit, så att jag i lugn och ro kan få träna upp mina frisparkar och mitt tillslag.

Han säger att han fortfarande brinner för fotbollen, och att han tänker fortsätta så länge kroppen håller.

– Jag har ett mål kvar att uppnå, och gör jag det får jag ta mig en ny funderare. Jag hoppas det kommer en dag när jag får vara med och ta upp Hammarby i Allsvenskan igen.

Vad krävs då för att nå dit? Hur ska Bajen ta sig an motståndare som backar hem och "parkerar bussen" vid det egna straffområdet?

– Vi måste bli effektivare och spela mycket snabbare. Istället för fyra, fem eller sex tillslag ska man ta

emot bollen och spela vidare. Kan man spela på ett tillslag ska man göra det, annars hinner de parkera bussen och då är vi redan för sent ute. Vi måste spela och värdera mycket snabbare och vi måste ställa om direkt. Men det tycker jag att vi har gjort bättre på slutet, så det går åt rätt håll. Nästa år kanske blir ett magiskt år.... ■

FAKTA

KENNEDY BAKIRCIOGLU

Född: 2 november 1980

Längd: 181 cm • Vikt: 77 kg

Antal matcher i Hammarby: 179

Antal mål: 58

A-Landskamper 14 st

U 21-Landskamper 14 st

Moderklubb: Assyriska FF

Klubbkarriär:

1996–1998	Assyriska FF
1999–2003	Hammarby IF
2004–2005	Iraklis Thessaloniki FC (Grekland)
2005–2007	FC Twente (Holland)
2007–2010	AFC Ajax (Holland)
2010–2012	Real Racing Club de Santander (Spanien)
2012	Hammarby IF